

विभेदे पु० “आत्रेयः कुण्डजठरोद्भिजः कालवटस्तथा”
भा० आ० ५२ अ०,

कुण्डधारं त्वि० कुण्डं कुण्डाकारं धारयति धारि-अण् उ
प० स० । नागभेदे, “मणिमान् कुण्डधारश्च कर्कोटक-
धनञ्जयौ” भा० स० ६ अ०,

कुण्डपायिन् पु० भूमि कुण्डेन कुण्डाकारचमसेन पिबन्ति
सोमम् पा-णिनि । कुण्डेन सोमपायिषु सयजमान
प्रोदशर्त्तिकसाध्यसत्तमेदकारिषु

कुण्डपायिनामयन न० इत्० अलुक् स० । सत्तमेदे तदिति-
कर्त्तव्यतादिकम् आश्व० श्रौ० १२।१२-सूत्रादौ उक्तं यथा
“कुण्डपायिनामयनम्” सू० । “एतन्नामकमिदं सत्तमधि-
कृतं वेदितव्यम्” इ० । “मासन्दीक्षिता भवन्ति” सू० । “अयं
मासगृह्ण एकाद्विंशतिरात्रे उपचरितः, एकाद्विंशति-
रात्रादिकं सावनवद्भ्रूतीत्यर्थः” इ० । “ते मासि सोमं
क्रीणन्ति” सू० । “अयमयुपचार एव दीक्षाकाले ।
मास्यतीते दीक्षिताः सोमं क्रीणन्तीत्यर्थः” इ० । “तेषां
द्वादशोपसदो भवन्ति” सू० । “सात्विकाणां दीक्षाणामपवादो
दीक्षाविधिः, तथा सात्विकाणामुपसदामपवादोऽयमुपस-
द्विधिः” इ० । “सोममुपनह्य प्रवर्ग्य पात्राण्युत्साद्योपनह्य
वा मासमग्निं होतुं जुहति” सू० । “उपसस्वतीतासु प्रव-
र्ग्य पात्राण्युत्साद्योपनह्य या तानि तानि, ते एकं मासम्
अग्निं होतुं जुहति सायं प्रातः” इ० । “प्रातरुपक्रमः साय-
मवर्गः” सू० । “प्रातःकालस्य प्रथमप्राप्तत्वात् उपसत्काले
द्वादशाहेऽतीतेऽग्निं होतव्यं प्रातरारम्भाच्चैव भित्तिकादग्नि-
होत्रात् कर्त्तव्यं तत्रैतदिति न्यायविदां प्रसिद्धम्” इ० ।
“मासं दर्शपूर्णमासाभ्यां यजन्ते” सू० । “अग्निं होत-
वासेऽतीते ततः अनन्तरमेकं मासं दर्शपूर्णमासाभ्यां य-
जन्ते” इ० । “क्षणवत्तेऽहरहः पौर्णमास्या, शुक्लपक्षेऽह-
रहरमासास्तथा, भित्तावरुणयोरयने तथा दृष्टत्वात्”
सू० । “एवमत्र सम्पादनीयम्—यथा कृष्णपक्षादौ
पौर्णमास्याऽहः सम्भवति, तत्र दीक्षारम्भः कर्त्तव्य
इति” इ० । “मासं वैश्वदेवेन” सू० । “अहरहरनेन
यदव्यम् । वैश्वानरपार्जन्या तु न भवति आरम्भा-
यत्वात्तस्याः, स चारम्भः सत्वे न प्रसक्त इति” इ० । “मासं
वरुणप्रधानैः मासं शाकमेधैः एनैरहरहर्हयजेरन्” सू० । “ए-
काहेनापठ्य प्रकृतेर्द्वैतसमापनीयत्वाद्वाहेन वा कुर्या-
त् । अध्वर्युप्रत्ययात्समापनमिति स्थितिः” इ० । “मासं शु-
नासीरीवेण” सू० । “अनेनायहरहरेव” इ० । “सदहर्मासः

पूर्यते तदहरिदि’ समाध्याग्निप्रणयनादिधर्मोत्सादनादि
वौपवसधिकं कर्म कृत्वा शोभते प्रसुतुः” सू० । “यस्मिन्नहनि
मासः पूर्यते तस्मिन्नहनि शुनासीरीवेदि’ समाध्या तदन-
न्तरं यदि पूर्वमेव प्रवर्ग्य पात्राण्युत्सादितानि तदाग्नि-
प्रणयनाद्यौपवसधिकं कर्म कृत्वा सुत्यारम्भः” इ० । “तद्वैक
उपसद्गृह्ण एवानन्तरं कुर्वन्ति तथादृष्टत्वात् सौत्वान्मासा-
नग्निहोत्रादीन् वदन्ति” सू० । “तदिदमग्निप्रणयनाद्यौप-
वसधिकं कर्म कुण्डपायिनामयने अग्निहोत्रादिमासेभ्यः
कर्त्तव्यमित्युक्तम् तत्रैकं व्याजः तत्कर्माग्निहोत्रादि-
मासेभ्यः प्रागुपसद्गृह्णोऽनन्तरं कर्त्तव्यमिति । तत्र हेतु-
माजः प्रकृतौ तथादृष्टत्वादिति । न त्वग्निहोत्रादिमा-
सेभ्य उपरिष्ठात्, क्रियमार्थं वा औपवसधिके सुत्वानन्तर-
स्य विद्यमानत्वादिति । तथादृष्टत्वात्साधारणमिति, तत्-
परिहारार्थं मग्निहोत्रादिमासान् सौत्वानिति । कथम् ?
अस्य सत्तस्य गवामयनप्रकृतिकत्वात्सस्य सांवत्सरिकत्वात्
कुण्डपायिनामयने त्रिदृष्टादयः षण्मासा एकः पक्षः,
अग्निहोत्रादयः षण्मासा अपरः पक्ष इति मन्यमानाः ।
एवं च उपसदाच्च सुत्याच्च कुण्डे औपवसधिकस्य कृतत्वान्न
कश्चिद्दोष इति वदन्तोऽग्निहोत्रादिमासेभ्यः प्रागुप-
सद्गृह्णः ऊर्ध्वं औपवसधिकं कुर्वन्ति । एतदुक्तम् भवति ।
अग्निहोत्रादिमासान् सुत्वानिति मन्यमानाः तेभ्यः
पुरस्तादुपसद्गृह्ण ऊर्ध्वं औपवसधिकं कर्म केचित् कुर्वन्ति
प्रकृतौ तथादृष्टत्वादिति । यदेतदग्निहोत्रादिमासान् सौ-
त्वानिति वदन्ति तदनुपपन्नम् । कुतः ? सोमयागस्वरू-
पत्वात् सुत्वानाम् अग्निहोत्रादीनां तु हविर्विश्वस्वरूप-
त्वादसुत्यत्वमिति । यत्पुनरिदमुक्तं गवामयनप्रकृतिकत्वा-
दग्निहोत्रादिमासैः पूर्वपक्षसिद्धिरिति । तदयुक्तम्
सोमयागानामेव गवामयनप्रकृतिकत्वं पूर्वपक्षस्वसुत्तरपक्ष-
स्वच्चेति । अग्निहोत्रादयोऽग्निं सत्वे अप्राकृता आ-
गन्तवः कर्मविशेषाः अतस्तेषां सुत्यत्वञ्च सम्भवति । सुत्यत्वाम्भ-
वे तथादृष्टत्वादित्यस्य हेतोः साधारणत्वादसाधकत्वादित्य-
नेनाभिप्रायेणोक्तं भगवताचार्येण तदनुपपन्नम् इति” इ०
“पक्षार्थं ह्यग्निप्रणयनस्य च हः सुत्वानिमित्तम्” सू० । “परो-
क्तस्य हेतोरसाधकत्वरुद्धा स्वपक्षं समर्थयति । औपवसद्येषु
कर्मसु यः पशुभागः सः हः सुत्वानिमित्तमिति प्रत्यक्षं श्रू-
यते ‘अग्नीषोमाभ्यामिन्द्रो हतमहं स्तावेनमब्रूताम्’ इ-
त्यादिना । अतो वचनात् पशोः सुत्वानन्तर्यमेव स-